

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

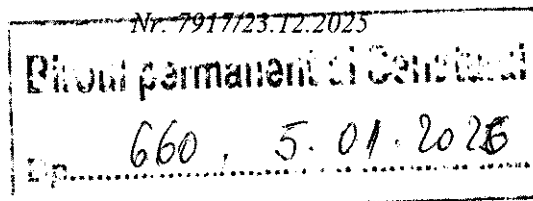
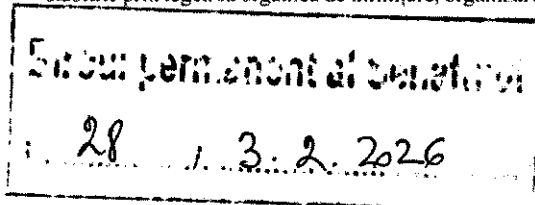
E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)

Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
și completarea Legii nr.272/2004 privind protecția și promovarea
drepturilor copilului, cu modificările și completările ulterioare
(b660/08.12.2025)**

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările și completările ulterioare (b660/08.12.2025)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 23.12.2025, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- deși obiectivul de asigurare a plății pensiei de întreținere este legitim, propunerea legislativă instituie un regim excesiv de sancțiuni administrative și restricții ale drepturilor fundamentale, aplicabile cumulativ, fără garanții suficiente de proporționalitate, individualizare și evaluare a situației concrete a debitorului;

- crearea unui registru centralizat, cu efecte extinse asupra libertății de circulație, dreptului la muncă și accesului la servicii publice, riscă să genereze stigmatizare și abuzuri, în absența unor mecanisme clare de control judiciar efectiv și a unor criterii diferențiate între reaua-credință și imposibilitatea obiectivă de plată;
- art. 48¹ alin. (13) contravine alin. (9) din propunerea legislativă, instituțiile de credit nefiind printre entitățile cu acces la Registrul Național al Debitorilor de întreținere pentru Copii (RNDIC);
- la art. 48¹ alin. (14), instituțiile publice având "activități care implică protecția copilului, relația directă cu minori ori exercitarea atribuțiilor de ordine publică" nu sunt incluse în lista de acces de la alin. (9), cel puțin nu în acest scop (al recrutării de personal);
- măsurile administrative de constrângere a persoanei obligate la plata unei pensii de întreținere, așa cum sunt propuse prin propunerea legislativă, ridică probleme de constituționalitate și de compatibilitate cu principiile generale ale dreptului civil și ale dreptului administrativ, în special cu principiul proporționalității consacrat de art. 53 din Constituția României și de jurisprudența Curții Constituționale. Principiul proporționalității impune ca orice limitare a exercițiului unor drepturi sau libertăți să fie justificată de un scop legitim, să fie necesară într-o societate democratică și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acelui scop.
- în contextul obligației de întreținere, scopul urmărit de legiuitor, cea de asigurare a protecției minorului și garantarea executării obligațiilor de plată, este unul legitim. Totuși, modalitățile propuse pentru atingerea acestui scop, respectiv instituirea unor măsuri administrative de constrângere de natură punitivă, sunt disproporționate în raport cu natura civilă a obligației. Persoana obligată la plata unei pensii de întreținere nu este un condamnat penal, ci un debitor civil. Asimilarea sa, prin regimul de constrângere, unui infractor sau unei persoane sancționate penal contravine principiilor de bază ale dreptului civil și caracterului reparatoriu, nu punitiv, al răspunderii civile;
- instituirea unor obligații precum sesizarea instanței de executare pentru „*instituirea interdicției temporare de a părăsi teritoriul României*” echivalează cu o restrângere nejustificată a libertății de circulație și transformă o obligație civilă într-un instrument de presiune administrativă, cu caracter coercitiv și sancționator;
- mai mult, includerea unor măsuri precum „*suspendarea permisului de conducere*” sau „*interdicția temporară de a accesa servicii publice*” reprezintă ingerințe străine de specificul dreptului civil. Acestea sunt tipice dreptului penal sau regimurilor administrative de sancționare;

- în plus, propunerea legislativă pare să dubleze nejustificat un regim sancționator existent în materia penală. Codul penal sancționează deja neplata cu rea-credință a pensiei de întreținere sub forma infracțiunii de abandon de familie, prevăzută la art. 378, pentru care instanța poate dispune pedepse privative de libertate sau măsuri complementare, inclusiv restrângerea unor drepturi. Din această perspectivă, intervenția administrativă asupra unei persoane care nu se află în culpă penală, ci în executarea unei obligații civile, creează un paralelism nepermis între regimul civil și cel penal și generează un efect de stigmatizare socială similar celui al unei condamnări. Prin urmare, măsurile administrative de constrângere propuse încalcă principiul proporționalității prevăzut de art. 53 din Constituția României, principiul securității raporturilor juridice și limitele proprii ale dreptului civil, care operează exclusiv pe tărâmul obligațiilor patrimoniale și al executării silite de drept privat. Orice extindere a acestor limite către sancțiuni de natură administrativă, fără existența unei fapte penale constatate de o instanță, reprezintă o atingere nejustificată adusă drepturilor fundamentale și o confuzie între regimurile juridice distincte ale răspunderii civile și penale.

Președinte,
Sterică FUDULEA

Digitally signed
by Fudulea
Sterica
Date:
2025.12.31
12:36:10 EET